

Ἡ ἀνταπόδοσίς του θέλει πλουτίσει τοὺς σσασωμένους.

Ἡ ὀργή του θέλει εἶσθαι ὡς ἡ κόλασις τῆς γεέννης διὰ τοὺς ἀσεβεῖς.

Μακάριοι οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΑΙΓΥΠΤΙΑΙ ΚΥΡΙΑΙ.

Ἡ Αἴγυπτος, ὡς μανθάνομεν ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ τῆς ἱστορίας, ἦτο πλουσιώτατον καὶ ἰσχυρότατον βασιλεῖον· ἡ δὲ παιδεία καὶ ὁ πολιτισμὸς ἦσαν εἰς τοιαύτην ἀνθηρὰν κατάστασιν πολλὰς ἑκατοντάδας ἐτῶν πρὶν ἢ συστήθωσιν αἱ Ἑλληνικαὶ Πολιτεῖαι, ὥστε οἱ νέοι τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος μετέβαινον ἐκεῖ, ὅπως τώρα ἡμεῖς μεταβαίνομεν εἰς τὴν Γερμανίαν, Γαλλίαν, Ἰταλίαν καὶ ἀλλαχοῦ, ἵνα σπουδάσωμεν φιλοσοφίαν καὶ ἄλλας ἐπιστήμας καὶ τέχνας. Οἱ βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου ὠνομάζοντο Φαραῶ. καὶ τινες ἀπ' αὐτοὺς ἔκτισαν τὰς περιφήμους πυραμίδας, αἱ ὁποῖαι ἐχρησίμευον ὡς τάφοι των καὶ διαμένουν καὶ μέχρι τῆς σήμερον.

Οἱ Αἰγύπτιοι ἂν καὶ ἦσαν πολιτισμένον καὶ πεπαιδευμένον ἔθνος, εἰς τὰ θρησκευτικὰ ὅμως ἦσαν μωροὶ, διότι ἐλάτρευον ὡς θεοὺς οὐ μόνον βόας καὶ γάτους καὶ κροκοδείλους, καὶ ὄφεις, ἀλλὰ καὶ σκόροδα καὶ κρομμύδια καὶ τὰ παρόμοια !!

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ κυρίας πολυτελῶς ἐνδεδυμένας· πολλὴν προσοχὴν εἶδαν εἰς τὸν ατολισμὸν τῆς κεφαλῆς (κεφαλόδεσμα)· βλέπομεν δὲ πόσα εἶδη συρμῶ ὑπῆρχον τότε. Μία ἀπὸ τὰς γυναῖκας τοῦ Σολομῶντος, αἵτινες τὸν ἀπεπλάνησαν ἀπὸ τὸν ἀληθῆ Θεόν, ἦτο θυγάτηρ τοῦ Φαραῶ καὶ ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς μεγάλην προικα.

ΤΟ ΠΙΣΤΟΝ ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΟΝ.

Ὁ μικρὸς Γερράρδος ἔβασκε τὰ πρόβατα κυρίου

τινὸς ἐν Γερμανίᾳ καὶ μολοῦντο πτωχὸν καὶ δυστυχὲς παιδίον, εἶχεν ὅμως εὐγενῆ ψυχὴν καὶ ἦτο τίμιον.

Μίαν ἡμέραν ἐνῷ ἔβασκε τὰ πρόβατα εἰς ἐν λιβάδιον, τὸ ὁποῖον ἔκειτο πλησίον πυκνοῦ δάσους, αἴφνης κυνηγὸς τις ἐξῆλθε τοῦ δάσους καὶ τὸν ἠρώτησε·

«Πόσον μακρὰν εἶναι ἀπ' ἐδῶ τὸ πλησιέστατον χωρίον;

«Ἐξ ἑλλια, κύριε,» ἀπεκρίθη τὸ παιδίον· «ἀλλ' ἡ ὁδὸς εἶναι μόνον μονοπάτι διὰ πρόβατα καὶ εὐκόλως δύναται νὰ τὴν χάσῃ τις.»

«Ὁ κυνηγὸς ἐθεώρησε τὴν ἀτραπὸν, καὶ ἔπειτα εἶπεν· «Εἶμαι πεινασμένος, κεκοπιτικῶς καὶ διψασμένος· ἔχασα τοὺς συντρόφους μου καὶ τὴν ὁδὸν, ἄφησε λοιπὸν τὰ πρόβατά σου καὶ δεῖξέ μου τὴν ὁδόν· θὰ σὲ πληρώσω καλὰ διὰ τὸν κόπον σου.»

«Δὲν δύναμαι, κύριε, ν' ἀφήσω τὰ πρόβατα, ἀπεκρίθη ὁ Γερράρδος,» διότι, θὰ σκορπισθῶσιν εἰς τὸ δάσος καὶ κατασπαραχθῶσιν ὑπὸ τῶν λύκων ἢ ἀρπαγῶσιν ὑπὸ κλεπτῶν.»

«Καὶ τί πρὸς τοῦτο;» εἶπεν ὁ κυνηγὸς· «Δὲν εἶναι ἰδικάσου· ἡ ἀπώλεια ἐνὸς ἢ καὶ περισσοτέρων δὲν ζημιώνει πολὺ τὸν κύριον σου· ἐγὼ δὲ θὰ σοῦ δώσω περισσότερον ἀφ' οὗ, τι λαμβάνεις εἰς ἓν ἔτος.»

«Δὲν δύναμαι, κύριε,» ἀπεκρίθη τὸ παιδίον μετὰ σταθερότητος· «Ὁ κύριός μου μὲ πληρώνει διὰ τὸν καιρὸν μου καὶ μοι ἐμπιστεύθη τὰ πρόβατά του. Ἐὰν πωλήσω τὸν καιρὸν μου, ὅστις δὲν με ἀνῆκει καὶ τὰ πρόβατα χαθῶσι, θὰ ἦναι τὸ αὐτὸ, ὡς ἐὰν τὰ ἔκλεπτα ἐγώ.»

«Καλὰ,» εἶπεν ὁ κυνηγὸς· «Δὲν θέλεις τοῦλάχιστον νὰ ἐμπιστευθῆς εἰς ἐμὲ τὰ πρόβατα καὶ σὺ νὰ ὑπάγῃς εἰς τὸ χωρίον νὰ μοι φέρῃς ὀλίγον ἄρτον καὶ ὕδωρ καὶ ἓνα ὄδηγόν; Ἐγὼ θὰ φροντίσω διὰ τὰ πρόβατα εἰς τὴν ἀπουσίαν σου.»

«Ἰὰ πρόβατα,» παρετήρησε τὸ παιδίον, σείσαν τὴν κεφαλὴν του, — δὲν γνωρίζουν τὴν φωνὴν σου,» καὶ ἔπαυσε νὰ ὁμιλῇ.

«Ἄ! Καὶ τί μὲ τοῦτο, δὲν με ἐμπιστεύεσαι; Σοῦ φαίνομαι ἀρὰ γε ἄτιμος ἄνθρωπος;» εἶπε μετ' ὀργῆς ἐκεῖνος.»

«Κύριε,» εἶπεν ἐντῶνος τὸ παιδίον· «κατ' ἀρχὰς ἠγωνίσθης νὰ μὲ πείσῃς νὰ γείνω ἄπιστος καὶ ψεύστης εἰς τὸν κύριόν μου, καὶ πῶς θὰ ἤξεύρω, ὅτι σὺ θὰ φυλάξῃς τὸν λόγον σου εἰς ἐμέ;»

Ὁ κυνηγὸς ἐγέλασε καὶ συνησθάνθη, ὅτι τὸ παιδίον τὸν ἐνίκησεν. Ὅθεν μετέβαλε τόνον.

«Βλέπω, — εἶπε, — τέκνον μου, ὅτι εἶσαι τίμιον καὶ πιστὸν παιδίον καὶ δὲν θὰ σὲ λησμονήσω. Δεῖξέ μου μόνον σὲ παρακαλῶ τὸν δρόμον, καὶ θὰ προσπαθῶσω νὰ τὸν εὑρῶ μόνος μου.»